

[Borgbjerg.]

blive rigtig klar over, hvad det ærede Medlem og hans Parti i Grunden vilde. Vilde de et Resultat, eller vilde de det ikke? Til Tider var de ganske overordentlig forligsvrige, og til andre Tider fik man næsten Indtrykket af, at naar der saa viste sig en Mulighed for at naa et Resultat, kønedes deres Iver for at naa det, og i hvert Tilfælde var de ivrige efter at faa nogle Smaastandpunkter, som de kunde staa paa.

Og det er aldrig godt, naar man skal naa et Resultat, at være alt for ivrig efter det; for skal man virkelig naa en Overenskomst og mener det alvorligt, saa gælder det jo om ikke at hænge sig i Bagateller, saa maa man ikke have nogle Smaastandpunkter, som det ærede Medlem Hr. Clausager meget rigtigt sagde, som man stadig kæler for, eller som skal bruges ved en eller anden Lejlighed ude paa Møderne eller i Pressen, saa maa man stille sig ganske anderledes overlegen til hele Sagen og være villig til, om saa skal være, ogsaa at ofre et Par agitatoriske Standpunkter for hele Sagens Skyld.

Da vi saa følte os overbevist om, at nu kunde vi ikke komme længere, nu havde vi spændt Buen saa højt, som det var muligt — spændte vi den højere, vilde den briste, og det hele vilde brase sammen —, nu havde vi afnødt Ministeren disse Indrømmelser — vi fik en Lettelse paa Cigarer paa 4½ Mill. Kr., til Gengæld en noget højere Cigarettskat, vi fik Shagtobaksskatten nedsat, vi fik i Virkeligheden den forhøjede Cigariløsskat saa godt som afskaffet —, saa sagde vi til os selv: dette kan vi ikke forsvare at være imod.

Og det var netop, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde ved første Behandling — jeg har citeret hans Udtalelser —: at forelaa der et saadant Resultat, forudsagde han, at Socialdemokraterne hverken kunde eller vilde gaa derimod, og deraf maatte man slutte, at saa vilde han selv heller ikke være derimod. Jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem ved tredie Behandling — jeg har forstaaet ham saadan — vil stemme for Forslaget fra Udvalgsflertallet, selv om hans Underændringsforslag ikke bliver vedtaget ved den Afstemning, vi snart skal til.

Der forelaa saa til sidst en Overenskomst, som vil bringe forøget Beskæftigelse her i Landet, som statsfinansielt naturligvis har det Ræsonnement for sig, at det er en Merskatning af det stigende Forbrug og en Mindrebeskatning af det vigende Forbrug, som bringer Ro i hele denne Sag for en

Aarrække, som ikke forhøjer den indirekte Beskatning med en eneste Øre, snarere vil nedsætte den, og som forhøjer nogle indirekte Skatter, men til Gengæld letter andre, som mange mener det vil være heldigt at faa lettet.

Under disse Forhold mente vi af Hensyn først og fremmest til Erhvervslivet, til Arbejdernes Beskæftigelse, som er det aldeles overvejende Spørgsmaal for Tiden her i Danmark — alt andet blegner i Skyggen deraf, alle de andre Spørgsmaal, vi forhandler, kan have deres Betydning, og hvem skulde nægte, at f. Eks. Militærspørgsmaalet har en meget stor Betydning, men alligevel, det er Beskæftigelsesproblemet, der er det afgørende: hvordan skal vi skaffe et halvt Hundrede Tusinde danske Arbejdere i Arbejde? Hvordan skal vi skabe en bedre økonomisk Organisation af Samfundet? Vi er ikke kommet langt, men her var endelig et Skridt, der gik i den rigtige Retning.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde haanende overfor Regeringen, at dens Princip var jo, at Kræfternes frie Spil skulde udfolde sig, det var Selvbevægelsens Princip, og han bebrejdede Regeringen, at den ydede 4½ Mill. Kr. til at faa Selvbevægelsen i Gang. Det ærede Medlem har Lov til at gaa derimod, men han slaar sig selv og hele sin Agitation og sit Partis Agitation om Erhvervsproblemet paa Munden dermed, og vi vilde gøre det samme, hvis vi ikke nu slog til. Det er kun et lille Skridt, det er langt fra, hvad vi forlanger, vi skal videre frem, men det er for første Gang et Skridt i den rigtige Retning, og derfor gaar vi med, og jeg tror, at de handler meget uklogt, der enten gaar imod eller staar tøvende, vaklende, med Smaastandpunkter, der skal plejes, i Stedet for at handle resolut her, saaledes som vi tror, Situationen er til, og som vi agter at gøre.

Derfor vil vi fra vor Side stemme mod de Ændringsforslag, der er stillet op baade fra den ene og den anden Side, thi de vil kun forhindre den endelige Gennemførelse af Sagen, og derfor vil vi her stemme for Udvalgsflertallets Indstilling og ved tredie Behandling stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse i dette høje Ting.

Drachmann: Jeg skal paa Forhaand give Afkald paa at komme op i samme lyriske Højder som den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Jeg vil blot sige, at denne Tale lover jo godt for den ledende Artikel i „Social-Demokraten“ i Morgen. Det er det tragiske Misforhold mellem den ærede Taler og de Konservative,